

Baştan uyarılmış olayım; yaşanmış bu hikâyeyi sonuna kadar dinleyiniz fakat ihtiyaten elinizde bir mendil de bulunsun...

SERVETLERİN EN MUHTEŞEMİ AKIL MI SAĞLIK MI..?

“Olmaya devlet cihanda bir nefes ‘sıhhat’ gibi”

Cihan padişahı Sultan Süleyman’ın bu ünlü sözü, sağlığın değer ve önemini vurguladığını hepimiz biliriz. Bu teorik bilgimizin fiili hayatımıza yansımaları ise, her birimiz için farklı tecrübeler oluşturmuştur.

9 Mart 2019 tarihinde bir arkadaşımın akrabası olan ALS hastası bir hanım kızımızın ziyaretine gittik. Erkeklerin, hasta da olsa, yabancı hanımların ziyaretine gitmesi normal şartlarda düşünülmez. Onun için bu ziyaretin neden ve nasıl gerçekleştiğini de kısaca anlatmalıyım...

Bir müddet önce, sevip değer verdiğim bir kardeşim bana bir mesaj yollayarak, ALS hastası bir yakını için “Kâbe örtüsünden bir parça” sordu ve hocam: “Bu akrabam hastalık öncesi Umre ‘ye gitmeyi çok arzu etmişti; nasip olmadı. Şimdi yatağa bağımlı hale geldi; hiç olmazsa örtüsünü verip sevindirmek istiyoruz.” dedi...

“Elimde olmasa da bulabileceğimi zannediyorum” dedim.

Hemen, elinde bulunabileceğini tahmin ettiğim arkadaşlara mesaj yollayıp sordum. Olumlu cevap aldığım bir kardeşimiz, Kâbe örtüsünden parçayı yollamak yerine, hastayı birlikte ziyaret edip beraber bizzat vermeyi teklif etti. Hasta ziyaretinin önemi ve mükâfatını bilen bir kişi olarak böyle güzel bir teklife elbette hayır diyemezdim. Hasta yakını olan arkadaşımıza durumu bildirdim; Kâbe örtüsünü

bizzat takdim etmek üzere birlikte ziyaret isteğimize o da çok sevindi. Bu ana kadar hastanın İstanbul'da olduğunu zannediyordum. Hasta'nın İstanbul'da değil Düzce'de olduğunu O gün öğrenip arkadaşına da bildirdiğim halde kararımız değişmedi...

09 Mart günü bu ziyareti gerçekleştirmek üzere mutabık kaldık. Ziyaret günü yaklaşınca, hasta yakını arkadaşımız, "Hocam, söylemeyi unuttuğum bir şey daha var; ziyaret edeceğimiz hasta bayandır." diye yazınca, bir an duraklayıp kararsızlığa düştüm. Konuyu elinde Kâbe örtüsü olan arkadaşına da aktardım. Olsun, gerekirse hanımlarımızı da yanımıza alarak gideriz deyip kararlılığını bildirince ziyaretimizi gerçekleştirmeyi kesinleştirdik...

ALS hastalığı hakkında hiç bilgimiz yoktu; yolda giderken arkadaşından kısa bir malumat alsak da, görmek gibi olamazdı...

Elbette size ALS hastalığını benim anlatmam zor; bunu ancak beyin hastalıkları uzmanı Saffet Tüzgen hocamız becerebilir; ilk fırsatta öğrenmek isterim; size de öğrenmeyi tavsiye ederim. Şimdi ben sadece gördüğüm manzarayı aktarmakla iktifa edeceğim.

İhtiyaten elinizde bir mendil bulunsun bizim gibi tedbirsiz yakalanmayın tavsiyemi tekrarlayayım...

İki buçuk saatlik bir yolculuğun ardından Düzce'de hastamızın evine ulaştık. Giriş katta hane halkı ve abone ziyaretçileri ile tanıştıktan sonra üst kata, hastamızın yanına çıktık. Ön bilgi almış olmamıza rağmen gördüğümüz manzara karşısında dona kalmıştık. Ne oturabildik ne de konuşabildik. Sadece Kâbe örtüsünü açıp göğsünün üzerine koyabildik. Sözü bittiği noktaya gelmiş duygu seline boğulmuştuk...

Karşımızda, vücudunun bütün organları, fonksiyonlarını yapamaz hale gelmiş; sadece gözü ve kirpikleri hareket edebilen, bu halde iken bile akıl nimetini hayra ve kulluğa tahsis etmeyi beceren, hüznü olsa da, muhteşem bir tablo seyretmenin şaşkınlığını yaşıyorduk. Özlem kızımız, 37 yaşlarında, 6 senedir yatağa bağımlı, evlenmiş ve bir kızı olduktan sonra bu hastalık sebebiyle, tedrici olarak, vücut organları teker teker fonksiyonlarını yapamaz hale gelmiş, sinir ve kas sisteminin sağladığı hareket kabiliyetini idare eden beyindeki merkezin özelliği bozulunca eller, ayaklar, ağız, dil gibi bütün organlar hareketsiz kalmaya mahkûm olmuş. Yemek yeme imkânı bile kalmamış; boğazdan açılan bir delikten özel hazırlanmış sıvı bir mama ile beslenmeye çalışan, önündeki özel bir cihaz ekranı ile göz kaş hareketlerini okuyup yazıya dökülen bir tabloyu seyretmeye ne kadar dayanabilirsiniz bilmem ama biz 10-15 dakika dayanabildik...

Kaş ve göz hareketi ile ekrana yazdığı notlar bizi çok duygulandırdı. "Bizim ziyaretimize çok sevindiğini, mutlu olduğunu, bize dua edeceğini" söyleyince onu üzmemek için gözyaşlarımıza bile müsaade edemedik. Elimize mendil almayı hatırlatan da olmamıştı. Kızımız bu halde iken bile hayatla barışık yaşıyor; şükrediyor; kaşları ile namaz kılıyor; sosyal medya kanalı ile de değişik ülkelerde hayır projelerine öncülük ediyordu. Susuzluk çilesi çeken ülkelere su kuyuları açtırmayı organize ediyor; en büyük nimetlerden elinde kalan bir kaç organı ile akıl ve iman nimetini en verimli, en güzel şekilde değerlendirip kullanıyordu. Bütün organları sağlıklı olan bizlere de ibretlik dersler veriyordu...

Aklını, karanlık ve şer güçlere, şeytana kiraya verenlere inat, yaratana kulluğa ve hayra hizmete tahsis etmenin huzur ve mutluluğunu yaşıyordu. Evet, sağlık büyük bir nimet ama akıl ve iman da, yaşama gücü veren çok büyük bir nimet...

Bunu hepimiz biliyoruz; ama Özlem bize yaşayarak gösteriyor...

Özlem'i tekrar ziyaret etmeyi özleyeceğiz. Çünkü ondan yeni şeyler öğrendik; siz de öğrenmek ister misiniz..? Haydi, onun yürüttüğü kampanyalara katılarak, yazdığı "Bedensiz Hayat" isimli kitabı satın alarak, Özlem'e özlem yaşatmalıyım...

Sakin Özlem'e acımayın, acınacak duruma olanlara acımayı ondan öğrenin...

Yaşadığımızı fark etmek ve şükürünü eda etmek için siz, biz ne yapıyoruz.?

Sözlerimi, Kur 'ani ve Nebevî bir hatırlatma ile noktalamak isterim. Yüce Rabbimiz sağlığımızı koruma ve hayra kullanma sorumluluğumuzu bildirmek için şöyle buyurmaktadır:

"Sonra da sıhhat nimetinden mutlaka sorguya çekileceksiniz." (Tekâsür, 8.Ayet)

Peygamberimiz (sav) de şöyle buyuruyor:

"İki büyük nimet vardır ki, insanların pek çoğu bu iki nimeti değerlendirme hususunda aldaniyorlar. O iki nimet sıhhat ve boş vakittir."

Bu mevzudaki gafletimizi bilen Yüce Peygamberimiz bizlere şu hatırlatmayı da yapıyor:

"Sağlığınız/sıhhatinizden ötürü Allah'a hamd ediniz ve hastalıktan önce sıhhatinizin kıymetini biliniz."

"İman müstesna, hiç bir kişiye sıhhatten daha hayırlı bir nimet verilmemiştir."

10.03.2019 Pazar / Üsküdar

Ahmet Ziya İbrahimoglu

HÜZÜNLENDİREN BİR VEDA

Özlem Hanım Kızımıza Allah rahmet ve mağfireti ile muamele eylesin; akraba ve yakınlarına da sabrı cemil ihsan eylesin...

Seni tanımakla hüzünlenmiştim; ölümün ise hüznümü katmerleştirdi...

Seni meleklerin karşıladığına inanıyorum. Acınacak durumda değil, özlenecek durumdasın biliyorum...

Benim hüznüm, gıpta ile baktığımız bir örnekten daha mahrum kalmaktan olsa gerek. Cennette görüşmek nasip olur mu bilmem ama bizi hatırlamanı ister ve beklerim...

15.09.2021 Fatih

Ahmet Ziya İbrahimoglu

ÖZLEM'İN HİKÂYESİ:

Özlem Özalkan, 13 yıldır ALS (Kas erimesi hastalığı) ile mücadele ediyordu. Dünya ile sadece gözleri ile iletişim kurabiliyordu. Özlem hanım Amerika, Almanya, Belçika, Fransa, Avusturya gibi dünyanın diğer ülkelerinde yaşayan Türklerle sohbet edebiliyordu. Yatağa bağlı yaşayan, solunum cihazı sayesinde nefes alabilen Özlem hanım, dünyanın birçok ülkesinde insanlara ulaşarak hayır işleri organize ederek "Yardımlı Derneği" aracılığı ile Bangladeş, Somali, Afganistan ve Sudan'da su kuyuları açılmasını bile sağlamıştı.

Kendisiyle 13.08.2018 tarihinde bir röportaj yapmıştım. Bu köşeyi, Düzce'nin sesi gazetesinde yayınlanan o röportajdan bazı bölümleri taşıyarak gerçekleştirdim.

Kendisine her türlü soruyu rahat bir şekilde sormuştum. Röportajı 10 günde ancak tamamlayabilmişim. Çünkü Özlem Hanım, sorduğum soruların her birini yaklaşık olarak bir günde cevaplayabildi. Çünkü cevapları kirpikleriyle yazarak vermişti.

Baba Cihan Özalkan ve Anne Perihan Özalkan'ın 3 kız, 1 erkek olmak üzere 4 çocukları var. Kendilerine ait bir konutları mevcut. Baba emekli, Özlem de malulen emekli. Anne ve babasının söylediğine göre Özlem beş vakit namazını yattığı yerden kılıyor. Tutamadığı oruçlar için her Ramazan ayında fitresini veriyor. Ayrıca Kurban bayramında kurban kesmeyi de ihmal etmiyordu.

ALS hastalığı, merkezî sinir sisteminde, omurilik ve beyin sapı adı verilen bölgede motor sinir hücrelerinin (nöronların) kaybindan ileri gelir. Bu hücrelerin kaybı kaslarda güçsüzlük ve erimeye (atrofi) yol açar. Ayrıca erken ya da geç hareketin birinci nöronu da hastalanır. Zihinsel fonksiyonlar ve bellek ise bozulmaz.

2018 yılında Özlem Özalkan'ın ailesi Nuri Çalışkan hoca vasıtasıyla zamanın Düzce valisi Zülkif Dağlı'dan bir isteği olmuştu. İstek; Özlem arada bir açık havaya çıkmak istiyormuş. Mesela; Gölyaka Kültür Park, Güzel dere şalalesi piknik alanı, Bolu Gölçük, İstanbul Kız kulesi vb. yerlere gitmek gibi. Bu konuda, bu satırların yazarı olarak Türkiye Beyazay Düzce şubesi başkanı Nurullah Çelebi olarak birçok insanın da katkıları olmuştu.

Özlem Özalkan; 29.03.1983 İstanbul doğumluydu. En son Yüksekokul dâhil hepsini İstanbul'da tamamlamıştı. Yüksekokul olarak Marmara Üniversitesi Tekstil Bölümü (Hazır Giyim-Modelist) mezunuydu.

Özlem Özalkan; “Başta Nuri hocam ve Şefika teyzem olmak üzere anneme, babama, emeği geçen herkese teşekkür ediyorum. Haklarını helal etsinler. Özlem’i çok mutlu ettiler. Allah, razı olduğu kullarından eylesin. Her hal ile elhamdülillah. 27.07.2018”

Özlem Özalkan; “Bizi ziyaret etmeniz nedeniyle çok memnun oldum. Benim dışarıya çıkıp güneşi, yağmuru, rüzgarı görmem ve hissetmem için yardımcı olan ilimiz valisi Sayın Zülkif Dağlı bey’e, Nuri Çalışkan hocama ve eşine, Belediye başkanımız Dursun Ay’a, Sağlık İl Müdürlüğüne, 112 Acilin başhekimi ve ekibine, Türkiye Beyazay Derneği Düzce şubesi başkanı ve yönetim kurulu üyelerine, basın temsilcilerine, emeği geçen herkese ve şahsınızda Düzce’nin Sesi gazetesine, şahsım adına teşekkürlerimi arz ederim. Allah devletimize ve milletimize zeval vermesin.” Özlem Özalkan nihayet 13 Eylül 2021 tarihinde gözlerini dünyaya kapattı.

İş insanı Nuri Çalışkan hocam dün akşam bana aşağıdaki notu gönderdi;

“Manevi kızım sevgili ÖZLEMİN vefatı derin üzüntüm ve acımdır. Yüreği, vicdanı, insanlığı güzel, rahmeti, merhameti, insafı engin, iyilik elçisi, ameli salih öncüsü, insan canlısı sevgili ÖZLEM! Ölmedin, ölümsüz âleme hicret ettin, sen kaybolmadın gayb âlemine uçtun, bedensiz hayatın içinde bile bir an terk etmediğin kulluk ve ibadetlerinle yakın olmayı aradığın O yüce Rabbine vefa gösterip vefat eyledin. Yolculuğun mübarek olsun, Rabbim rahmet ve merhametiyle karşılaşın, layık olduğuna inandığım ve dua ettiğim o güzellikler yurdu Cennetiyle ödüllendirsin inşallah. Seni hasret ve ÖZLEM’le uğurlarken, yüreklerimizde yaşadığını biliyorsun değil mi? Hele hele Afrika’da, Arakan’da, Bangladeş’te senin su kuyularınla hayat bulan canların dualarında yaşadığını biliyorsun değil mi? Ve onları sevindirdiğin sular ve çağlayanlar var oldukça sen dualarda yaşayacaksın ve Cennet pınarlarıyla. Rabbim de seni sevindirsin inşallah.”

(Düzce’nin Sesi Gazetesinden İlhami Atasever’in yazısı)